

dan, at de virkelig kunne stole paa, at det, de sige, ville de i hvert Fald af bedste Evne arbejde for. Som Følge deraf tror jeg, at trods al Tale om Reformen vil Forliget komme til at spille en Hovedrolle paa den kommende Valgdag. Noget ganske andet var det, hvis en fuldsærdig, vedtagen og iværksat Reform kunde forelægges for Vælgerne, thi saa er det danske Folk jo godmodigt og kan tilgive og glemme meget, men skulle Vælgerne paa Valgdagen nøjes med Løfter og Andvisninger paa de Reformere, de en Gang i Tiden kunne saa, naar de ere tilstrækkelig artige og taalmodige, vil det vistnok gaa ret ilde for dem, som, uden at spørge Vælgerne, gif hen og sluttede dette Forlig, som de nu ikke en Gang bagefter ønske at høre Vælgernes Mening om.

Det foreliggende Finansloovforslag skal jeg ikke her i Enkeltighederne komme ind paa. Der er kun et enkelt Punkt, hvorpaa jeg særlig har rettet min Opmærksomhed, og som jeg antager, at de allerfleste andre Medlemmer med Interesse have imødeset, nemlig naturligvis Krigsministeriets Budget, for at se, hvorledes dette vilde forme sig efter at den ny og billige Hærlov er bleven vedtagen. Det er da allerede straks med nogen Skuffelse, at man ser, at Budgettet, saaledes som den ærede foregaaende Taler fremhævede, til at begynde med er blevet dyrere. Vi møde atter her den Ejendommelighed ved Forliget, at saa snart vi skulle til at nyde den gode Frugt, saa svinder den bort af Hænderne paa os efterfulgt af et Løfte om, at en Gang i Fremtiden skal den nok blive bedre. Men selv affet deraf, har det ikke været mig ganske klart, om de Profetier om fremtidige Besparelser, som lød, den Gang Hærløven blev vedtagen, og som ogsaa have lydt i Dag, virkelig ville vise sig at slaa til. Jeg maa forudsætte den Bemærkning, at jeg er saa overordentlig lidet inde i militære Sager, at det er meget muligt, at jeg tager ganske fejl. Det er jo muligt, at det virkelig vil vise sig paa kommende Statsregnskaber, at Besparelserne ville indtræde, men det forekommer mig rigtigt, at selv efter de Anmærkninger, der ere givne til Budgettet, stiller det sig som meget tvivlsomt, om vi virkelig ville saa Besparelserne at se. Jeg skulde imidlertid ikke være kommen ind paa dette, jeg skulde have nøjedes med den Fremstilling, der er givet i Anmærkningerne, og saa taalmodig have ventet det Nær, der vilde gaa, indtil Regnskabet foreligger, hvis der ikke i Anmærkningerne havde været en Henvisning til det nys afslagne Statsregnskab. Det hedder i Anmærkningerne (Tillæg A, Spalte

1167—68), efter at der er talt om Besparelser i Tjenestedage, og hvilken Virkning denne Besparelse regnskabsmæssig vil have: „At en saadan Besparelse ikke kan betragtes som en blot Hypotese, men maa forudsættes virkelig at ville finde Sted, bekræftes derved, at Udgiften paa de oven for anførte personelle Konti for det Nær, for hvilket der sidst er afslaget Regnskab, nemlig Næret 1893—94 (hvilket Nær ikke var noget Kantonnementsaar), beløb sig til 8,214,350 Kr., altsaa 423,703 Kr. mere end efter det fremtidige Normalbudget“. Ærede Medlemmer have jo allerede paa den foregaaende Spalte fundet en Opstilling over, hvilke Udgifter de forskellige saakaldte personelle Konti efter det fremtidige saakaldte Normalbudget vilde medføre, det er opgjort til 7,790,647 Kroner, og nu siges det altsaa, at disse Konti have været 423,700 Kroner dyrere i Regnskabet for 1893—94, og at der derved er ført et Bevis for, at der virkelig i Fremtiden vil finde en Besparelse Sted paa disse Konti. Men naar man saa gaar til Regnskabet for 1893—94, saa finder man — det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) var noget inde derpaa — en Række af Poster, hvor der har været Overstridelser af de budgetterede Summer, og hvor der ogsaa i Fremtiden vil blive en Overstridelse af dem, som altsaa, naar man vil sammenligne det saakaldte Normalbudget for Fremtiden med det afslagne Statsregnskab, maa lægges til de paagældende Konti paa Normalbudgettet. Det gælder saaledes den Post, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds fremhævede om Sygedage med ca. 100,000 Kr. Selvsjølget vilde Sygedagene blive noget færre, for saa vidt Tjenestedagene blive færre, men jeg tror ikke, det ærede Medlem ellers har Hiet i, at den ny Hærlov skulde forbedre Sundhedstilstanden i Hæren; det tror jeg dog vil være at tilskrive den en alt for stor, mirakuløs Virkning. Selv om det kunde antages — hvad jeg ikke ved noget om — at Rekrutterne gennemsnitlig ville komme ind med en lille Smule stærkere Hælbred end nu, saa er det vel dog saa, at de allerfleste Sygdomme, som Mandsskabet paadrager sig i Tjenesten, skyldes Kaserneforhold, Dvelser i ugunstigt Vejr og lignende, som tager selv paa det stærkeste Hælbred. Sygedagene ville, det er der ingen Tvivl om, ogsaa i Fremtiden i Regnskabet forhøje Budgettet med ca. 100,000 Kr. Det samme gælder jo Fourage til Hestene; der er jo ikke færre Heste eller færre Foderdage efter den ny Hærlov end efter den gamle, snarere lidt flere. Paa det Regnskab, der kommer efter det Normalbudget, her er til-